

[Borgbjerg.]

taler Indkomstskat og paa Landet har Bjendom; men jeg behøver ikke at gaa nærmere ind paa, at den Lettelse er minimal i Forhold til, hvad de bedre stillede faar. Det fik endda være, hvis Midlerne dertil ikke skulde tilvejebringes paa en Maade, som vi finder ganske urigtig i denne Sammenhæng. Det var Hovedindholdet af min Tale. Det er fuldkommen rigtigt.

Paa det andet Punkt havde jeg brugt det Tal, det Eksempel, det ærede Medlem Hr. Drachmann havde fremført, nemlig 600 Cigararbejdere. Nu siger det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at det ærede Medlem Hr. Drachmann stadig henviste til, at det kun var eksempelvis, han havde brugt det Tal, og at han ikke selv vedkendte sig det. Jeg havde kun hørt, ikke læst det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale. Ved nu at se Fortrykket efter — jeg læste det igennem i Aftes eller i Nat — har jeg set, at lige da han havde nævnt det, tog han med to eller tre Ord Afstand fra, at det var det rigtige. (En Stemme: Ja!). Ja, det er rigtigt nok, men hvorfor i al Verden bruger det ærede Medlem Hr. Drachmann saa Tallet 600?

Det var den naturligste Ting af Verden, da jeg kort efter faar Ordet, at holde mig til det Tal, det ærede Medlem har brugt. Hvorfor siger han ikke 200 eller 100? Hvorfor siger han 600? Her kunde en Kritiker, en Kommentator ganske anderledes tage fat paa det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale og sige: Hvad er det for en Tilsnigelse, hvad er det for Usandfærdighed, han gør sig skyldig i eller søger at gøre sig skyldig i og agiterer med ude i visse Kredse?

Hvorfor nævner det ærede Medlem Hr. Drachmann Tallet 600 overfor Venstre, naar han ikke tror paa det Tal? Hvorfor nævner han det? For at kunne bevise, at Venstre her gik med til at ofre 7 500 Kr. for hver Cigararbejder. Og det var vel det ærede Medlem Hr. Drachmanns Mening, at dette Tal skulde kunne anvendes og bruges med Virkning ude i Agitationen: 7 500 Kr. lænses man Statskassen for for hver eneste Cigar-mager, man sætter i Arbejde! — det maa vel være Meningen, ellers er der ingen Mening i det. For at gøre dette saa drastisk som muligt, saa agitatorisk brugbart som muligt nævner det ærede Medlem Hr. Drachmann de 600, ellers skulde han ikke have nævnt dette Tal.

Jeg tager dette Tal og imødegaar det ærede Medlem Hr. Drachmann, som ganske har glemt, at de Penge, Statskassen lænses for, disse 7 500 Kr., kommer ikke den enkelte Cigar-mager til gode, som kommer i Arbejde,

men alle Forbrugere her i Landet, som nyder Cigarer.

Det forekommer mig, at da det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa minutiøst søgte at paavise Usandfærdigheder, Tilsnigelser eller agitatorisk Misbrug, saa havde han haft ganske anderledes Anledning til at henvende sig til sin Partifælle.

Ja, det var det hele. Og saa endte det ærede Medlem Hr. Fraenkel med at give mig — mig, som han havde begyndt med at ville paavise Usandfærdighed hos — han endte med at give mig Ret! Han sagde ganske vist tillige, at vi i Socialdemokratiet havde ikke vist tilstrækkelig Alvor og ikke kunnet fylke vore Tropper med tilstrækkelig Alvor og Kraft omkring den Beskæftigelsespolitik, som vi har taget Ordet for. Det ærede Medlem nævnte Havfiskeriet. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at i det store Erhvervskriseforslag, som det ærede Medlem Hr. Stauning, som Chef for den socialdemokratiske Regering fremsatte i Efteraaret 1926, var Havfiskeriet et væsentligt Led.

Og naar det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa vil komme bort fra, at vi virkelig fremsatte et stort Erhvervsforslag til at imødegaa Erhvervskrisen og skaffe Arbejde, hvor der var Arbejdsløshed, saa søger det ærede Medlem at afkræfte eller afsvække denne Kendsgerning, bortforklare eller bortfortolke den. Deri var ogsaa noget af en Tilsnigelse, som jeg ganske anderledes kunde være gaaet i Rette med ham for, end han med mig.

Han gjorde det paa den Maade, at han sagde: Der var Socialisme deri! Jeg kalder alle til Vidne, som kender dette Forslag: Med langt større Ret vilde man fra doktrinær-revolutionær-socialistisk Side kunne bebrejde os; at der *ikke* var Socialisme deri. Det var et Forslag, afpasset eiter de bestaaende Forhold, som ikke i mindste Maade vilde have ændret det bestaaende Samfundssystem. Men da savnede vi det ærede Medlems Partis Støtte; Regeringen blev styrtet; og vi gik til Valg.

Saa har jeg benyttet Lejligheden til at vise — jeg synes med Rette, og det ærede Medlem Hr. Fraenkel kunde ikke imødegaa mig —, at den Stilling, det ærede Medlems Parti har taget til Tobaksbeskatningen og til de arbejdsløse Cigar-magere, kaster et skarpt, ja, et grelt Lys over hele Partiets Stilling i Erhvervsspørgsmaalet. Her er der Tale om et Erhvervsforslag. Det er netop det, der er lykkedes ved vor Medvirkning fra første til anden og tredie Behandling, at forvandle et rent Skatteomlægningsforslag til et Forslag, der i ikke ringe Grad er blevet et Erhvervsforslag, et